

זְכוּת

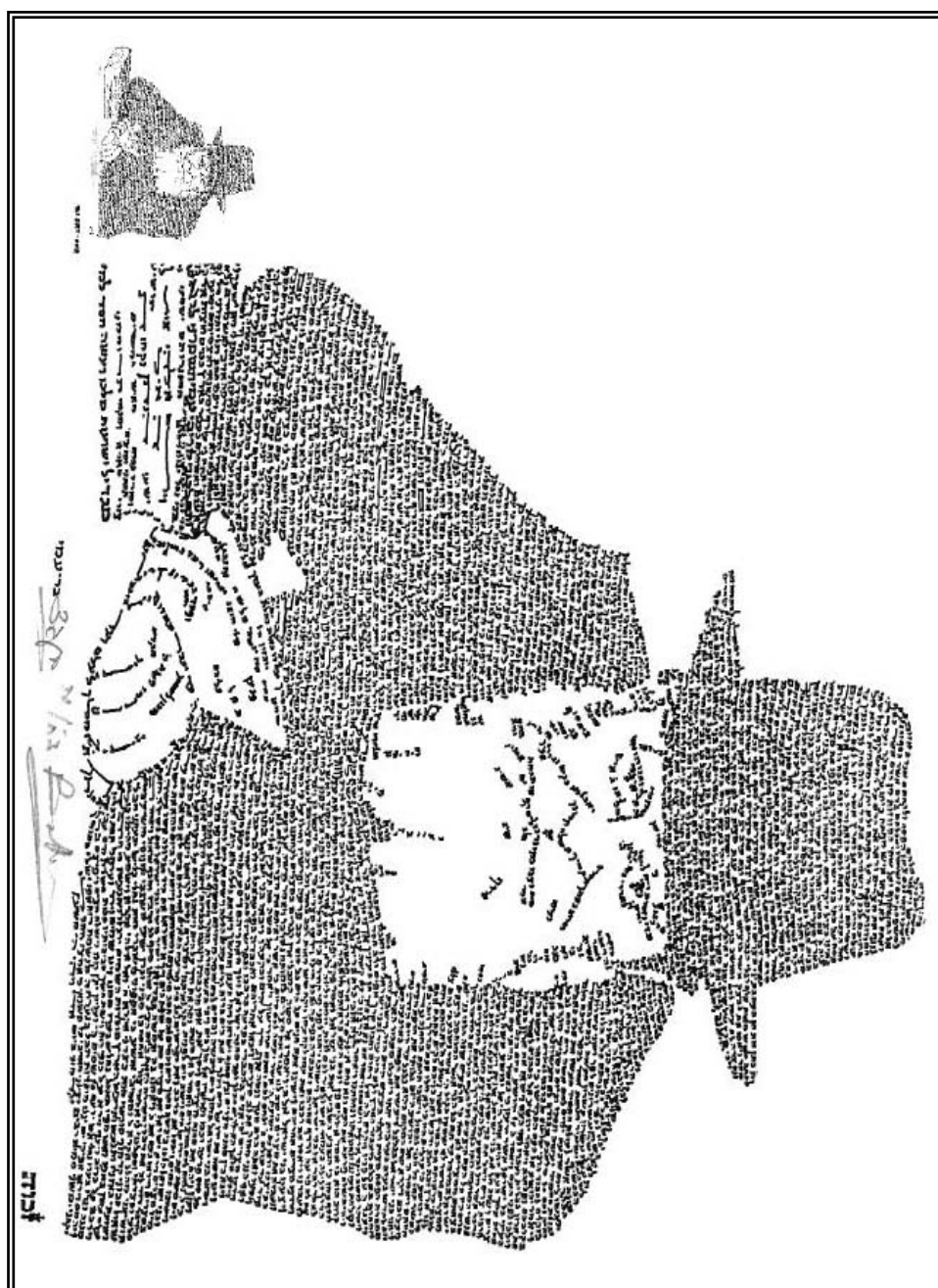
מה כתוב ביצירה?

קריאת התורה לימי הפסח:

קריאה ליום הראשון וההפטרה.

קריאה לשבת חוה"מ פסח.

קריאה לשביעי של פסח וההפטרה.

זכות

מה כתוב ביצירה?

קריאת התורה לימי הפסח: קריאה ליום הראשון וההפטרה, קריאה לשבת חוה"מ פסח, קריאה לשביעי של פסח וההפטרה.
מדוע?

רמז יש בדבר: הרבי נולד לפני פסח.

רמזים לדמותו של הרבי:

"והיו עיניך רואות את מורִיך", יש בביטוי זה הִכְנָה לכל יהודי ללכת בעקבות רבותיו הגדולים.

הרבי מצויר כדמות אידיאלית אליו צריך להגיע היהודי.

ראשו (המגבעת) בנוי מ-39 שורות. לרמז: "שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טָ"ל" (39).

ביצירה מחולק הראש ל-26 שורות קצרות ול-13 שורות ארוכות יותר, בכוונה, לסמל את הביטוי ה' (26) אֶזְדָּר (13).

ראה רמז מחזק בקצה השמאלי התחתון של הראש, בו כתובות המילים: "ה' שְׂמו", מזכיר לנו את הרעיון, "והיה... ה' אחד ושמו אחד".

הגוף בנוי מ-91 שורות כמנין "אֶמֶן". חיבור שם הוֹיָה (26) ושם אֶדְנִיּוֹת (65) ביחד 91.

המספר 91 רומז לערכים רבים וחשובים. מספר זה נזכר גם כשם של פרנסה בר"ת של הפסוק המיוחד לכוונה מלאה: "פְּוֹתַח אֶת יָדְךָ..."

מספר זה רומז גם למילים: "מִלֵּאךְ" "אֵיכָן" ועוד...

בשורה ה-72 (ע"ב) מתחילים שלושת הפסוקים הבולטים בתורה "וַיִּסַּע... וַיָּבֹא... וַיֵּט..." שמהם נוצר שם קדוש של קריעת ים-סוף, והוא שם ע"ב.

שם ע"ב הוא שם ההופך את מידת הדין למידת החסד. שלושת הפסוקים הנזכרים יש בהם משהו מיוחד, הם כתובים ברצף זה אחר זה, כאשר בכל אחד מהפסוקים הללו יש בדיוק 72 (ע"ב) אותיות. מספר זה רומז למידת החסד. "זֶסֶד" בגימ' 72.

מספר האותיות בשלושת הפסוקים האלה הוא 216, מספר זה רומז למילה "גְּבוּרָה" שהיא מידת הדין. "גְּבוּרָה" בגימ' 216.

פסוק ראשון "ויסע" רומז לאברהם אבינו שמידתו מידת החסד ללא גבול ועליו נאמר (בראשית יב, ט) "ויסע אברהם הלך ונסוע הנגבה". גם האותיות במילה "ויסע" הולכות בהדרגה, התפשטות כמידת החסד... מהאות ס' לאות ע'.

פסוק שני "ויבא..." רומז ליצחק אבינו שמידתו היתה מידת הדין, מידת הגבורה. עליו נאמר (בראשית כד, סב) "ויצחק בא מבוא...". גם האותיות במילה "ויבא" רומזת להתכנסות, לסגירות, למידת הדין. חזרה מהאות ב' אל האות א'.

פסוק שלישי "ויט..." רומז ליעקב אבינו שמידתו מידת התפארת. השילוב של שתי המידות הוא השלמות. עליו נאמר (בראשית לה, כא) "ויט אהלה..." במידת התפארת יש שתי תכונות משולבות. גם האותיות במילה "ויט" מראות על חזרה והתכנסות, מהאות י' לאות ט', אבל חכמי הסוד ידעו לצרף את הפסוק הזה בצורה מיוחדת (ישרה, זורמת ולא בהיפוך) בשם ע"ב. הרוצה להמשיך ולהבין יותר בשם קדוש זה, יעיין בזוהר הקדוש בפרשת "בשלח". וד"ל.

הראש מיוחד: "ה' אזור". הגוף מאחד הוי' באדנות. מספר השורות בראש ובגוף מצטרפים למספר: $39+91=130$ כמנין "עיף", "הנה עין ה' אל יראיו למייחלים לחסדו..." (תהלים לג, יח).

ראינו כי הראש בנוי מ-39 שורות, יוצא אם כן, שהשורה ה-72 שבגוף היא גם השורה שמספרה 111 מהקצה העלון של הראש ($39+72=111$) כמנין האות, המילה, אכ"ף, "אלף המגן תלוי עליו" (שה"ש ד, ד).

אין גופו נראה, אלא רק פניו וידיו - פנים מסמלות פנימיות, וידיים - חיצוניות כדי לבטא את הערך "תוכו כברו".

פנים מסמלות מחשבה, וידיים - מעשה. יש קשר בין הפנים לידיים ע"י הקטע המאחד אותם "שירת הים".

עיניו של הרבי, שתי אותיות יו"ד, ויש להן משמעות חשובה: יו"ד אחת מסמלת התחלת שם "ה'". יו"ד שניה מסמלת תחילת השם "יהודי". שתי

יודי"ן מסמלות שמו של הקב"ה (ראה בחומש). שתי יודי"ן ביחד מסמלות חיבור של שני יהודים, כענין "ואהבת לרעך כמוך".
החיבור של שתי אותיות יו"ד בשתי העיניים יוצר את האות א', כי צורתה של האות א' בכתיבת סת"ם נוצרת מחיבור שתי אותיות יו"ד.

העוקב אחר ההסבר מגלה כי הרעיונות של "עין" ו"אלף" מתחלפים בכל מיני צורות. פעם העיניים הופכות ורומזות לאות א', ופעם אחרת האל"ף, שערכה בגימ' הוא 111, מקבלת ביטוי ביצירה בגוף (כולל הראש) הרבי בשורה ה-111. (מספר השורות מכתפי הרבי עד השורה ה-111 הוא 72 הרומז לשם הקדוש ע"ב), מספר השורות בגופו של הרבי מראשו ועד בסיסו ביצירה, הוא 130 (עין=130).

יש ברעיון זה ביטוי חזק של היהדות להפוך את ה"ע" ל"א", כענין "כתנות עֹר" להפוך ל"כתנות אור". להפוך עושר לאושר...
רמזים נוספים: ע' = 70, א' = 1, אומה אחת נגד 70 אומות. ועוד זאת, ביחד מספרם 71 כמנין הסנהדרין. וד"ל.

רמזים אחרים

א. ידוע שמספר המופעים של שם הוי"ה ב"ה בתורה הוא 1820, והוא "סוד" (70) ה" (26) (26x70 = 1820) בידו של הרבי כתוב הפסוק "ה' ימלוך לעלם ועד" שהוא מופע שם הוי"ה מספר 358, (מתחילת התורה) שהוא בגימטריא "בישיז".

ב. סיום ההפטרה של שביעי של פסח "מגדול ישועות מלכו..." בסוף היצירה למטה.

ג. שם היצירה "זכות", וערך המילה "זכות" = 433 כמנין המילה "תגל", גם גילוי וגם שמחה. באמצע המילה זכּוּת נמצא שם ה' (כּוּ = 26). הרומז כי ה' בלב, ובא להביע את הרעיון: "ואתה תגל בה'..." (ישעיה מא, טז).